252SE311: ວິສະວະກຳຊອບແວຣ໌

ການສ້າງ, ທິດສອບ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ

ບິດທີ 11

ການຂຽນໂປຣແກຣມ

(Program Writing)

ເນື້ອໃນຫຍໍ້

- 🗢 ມາດຕະຖານການຂຽນໂປຣແກຣມ
- 🗢 ຫລັກການໃນການຂຽນໂປຣແກຣມ
- 🕈 ການເຮັດເອກະສານກ່ຽວກັບໂປຣແກຣມ
- 🕈 ຂະບວນການຂຽນໂປຣແກຣມ

ມາດຕະຖານການຂຽນໂປຣແກຣມ

- ∜ ເພື່ອໃຫ້ການປະກອບຊອບແວຣ໌, ການເຮັດເອກະສານ ແລະ ການບຳກລຸງຮັກສາງ່າຍຂຶ້ນຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ແລະ ຂະບວນການເຮັດວຽກເພື່ອຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງໂປຣ ແກຣມເມີໃຫ້ຊອດຄ່ອງ, ມີລະບຽບ ແລະ ເປັນໄປຕາມທິດທາງ ດຽວກັນ
- ໂປຣແກຣມເມີທຸກຄົນຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົາໃຈໃນ
 ມາດຕະຖານ ແລະ ຂະບວນການດັ່ງກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ກົງ ກັນ

ມາດຕະຖານການຂຽນໂປຣແກຣມ

🤟 ປະໂຫຍດຕໍ່ໂປຣແກຣມເມີ

- ຊ່ວຍໃຫ້ໂປຣແກຣມເມີຈັດລຳດັບຄວາມຄິດໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ, ຫລີກ ລ້ຽງຂໍ້ຜິດພາດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເຊັ່ນ: ການກຳໜິດຊື່ຕົວປ່ຽນ, ຊື່ຖານຂໍ້ມູນ ທີ່ບໍ່ກິງກັບທີມອື່ນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ໂປຣແກຣູມເມີເຮັດວຽກໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ
- ເອກະສານທີ່ເຮັດຂຶ້ນຕາມມາດຕະຖານ ເຮັດໃຫ້ສາມາດກວດສອບຫາຂໍ້
 ຜິດພາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງງ່າຍຂຶ້ນ

🦴 ປະ ໂຫຍດຕໍ່ບຸກຄືນອື່ນ

ເຮັດໃຫ້ການປະກອບ ແລະ ທິດສອບຊອບແວຣ໌ດ້ວຍໂປຣແກຣມເມີ ຄົນອື່ນງ່າຍຂຶ້ນ

🦴 ໂຄງສ້າງການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງໂປຣແກຣມ

- ໃນບົດຜ່ານມາໄດ້ຮູ້ເຖິງການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງສ່ວນປະກອບ ຍ່ອຍຂອງຊອບແວຣ໌ຫລາຍຮູບແບບເຊັ່ນ: Call and Returen,
 Event-Based Control ແລະ Broadcast Model
- ການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງໂປຣແກຣມຍ່ອຍມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ເນື່ອງຈາກມັນເຮັດໃຫ້ໂປຣແກຣມເຮັດວຽກໄປຕາມທິດທາງທີ່ຕ້ອງການໄດ້
- ສຳຫລັບວິທີການໃນການຂຽນໂປຣແກຣມທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ການອ່ານໂຄດໃຫ້ງ່າຍນັ້ນ ມີ 2 ວິທີການຄື:
 - ຂຽນໂຄດຈາກເທິງລຶງລຸ່ມ
 - ແບ່ງໂປຣແກຣມອອກເປັນໂມດຸ່ນ

🦴 ໂຄງສ້າງການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງໂປຣແກຣມ

- ຂຽນໂຄດຈາກເທິງລົງລຸ່ມ
 - ເປັນການຂຽນໂປຣແກຣມໃນລັກສະນະທີ່ເປັນໄປຕາມຄຳສັ່ງຄວບ ຄຸມຂອງໂປຣແກຣມ, ບໍ່ໃຫ້ມີລັກສະນະການຂຽນແບບກະໂດດໄປ ມາ
- ແບ່ງໂປຣແກຣມອອກເປັນໂມດຸ່ນ
 - ເປັນການແບ່ງການເຮັດວຽກອອກເປັນໂມດຸ່ນ ແລະ ມີໂມດູ່ນຫລັກເຮັດໜ້າທີ່ໃນການເອີ້ນໃຊ້ໂມດູ່ນຍ່ອຍຕ່າງໆ
 - ເຮັດໃຫ້ການອ່ານໂຄດໂປຣແກຣມ, ການທິດສອບ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາງ່າຍຂຶ້ນ

🦴 ໂຄງສ້າງການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງໂປຣແກຣມ

ຂຽນໂຄດຈາກເທິງລົງລຸ່ມ

```
dis = normal;
if (price >= 3000) goto A;
dis = normal + bonus +1.5;
dis = 0; goto C;
if (price >= 5000) goto B;
if (price >= 10000) goto C;
A: if (price >= 5000) goto B;
dis = normal; goto C;
B: if (price >= 10000) goto C;
dis = normal + bonus;
C: next statement;
```

Top-down

if (price >= 3000) dis = normal; elseif (price >= 5000) dis = normal + bonus; elseif (price >= 10000) dis = normal + bonus + 1.5; else dis = 0;

ສະແດງການປັບໂຄງສ້າງຄວບຄຸມຈາກແບບ ກະໂດດໄປມາເປັນແບບເທິງລົງລຸ່ມ

🔖 ລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງຄຳສັ່ງ (Algorithm)

- ເປັນການຈັດລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງຄຳສັ່ງ ຫຼື ລຳດັບຂັ້ນຕອນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໃດໜຶ່ງ
- ໜ້າທີ່ຂອງໂປຣແກຣມເມີໃນຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນການເອົາ Algorithm ທີ່ ໄດ້ຈາກການອອກແບບມາຂຽນເປັນໂຄດໂປຣແກຣມພາຍໄຕ້ພາສາ ຂຽນໂປຣແກຣມ, ແພລດຟອມ ແລະ ຮາດແວຣ໌ທີ່ກຳໜິດ
- ຫລັກການທີ່ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງເມື່ອແປງຈາກ Algorithm ມາເປັນໂຄດກໍ່
 ຄື: ຕ້ອງຂຽນໂຄດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ

🦴 ໂຄງສ້າງຂອງຂໍ້ມູນ (Data Structure)

- ແມ່ນລັກສະນະຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຈະຖືກປະມວນຜົນໃນໂປຣແກຣມ
- ໃຫ້ຂຽນໂປຣແກຣມຕາມໂຄງສ້າງຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້
 - 1. ຂຽນໂປຣແກຣມໃຫ້ລຽບງ່າຍ
 - ບໍ່ວ່າໃນຂັ້ນຕອນການອອກແບບຈະກຳນຶດຂໍ້ມູນມາໃນລັກສະນະໃດກໍ່ ຕາມ ໃຫ້ເອົາມາປັບໃໝ່ໃຫ້ສາມາດຂຽນໂປຣແກຣມໄດ້ງ່າຍຂື້ນ
 - 2. ໃຊ້ໂຄງສ້າງຂໍ້ມູນເປັນຕົວກຳໜົດໂຄງສ້າງຂອງໂປຣແກຣມ
 - ກ່ອນຈະລົງມືຂຽນໂປຣແກຣມຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ຮອບຄອບວ່າພາສາໂປຣແກຣມໃດທີ່ເໝາະສົມກັບໂຄງສ້າງຂໍ້ມູນທີ່ມຮຢູ່ສ່ວນໃຫຍ່

🦴 ຫລັກປະຕິບັດອື່ນໆ

- ແຍກ function ຮັບ ແລະ ສະແດງຜົນຂໍ້ມູນອອກຈາກໂຄດສ່ວນອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງໂຄດໃນສ່ວນດັ່ງກ່າວງ່າຍຂຶ້ນ, ນອກຈາກນັ້ນຍັງເປັນການລຸດຈຳນວນການຂຽນໂຄດເພື່ອຮັບຂໍ້ ມູນຊຳ້ໆ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການອ່ານໂຄດງ່າຍຂື້ນ
- ໃຊ້ວິທີການຂຽນລະຫັດທຽມເພື່ອທຶດລອງອອກແບບ algorithmຂອງໂປຣແກຣມກ່ອນລົງມືຂຽນໂຄດຕົວຈິງ
- ຂຽນໂຄດເພື່ອໃຫ້ໂປຣແກຣມເຮັດວຽກໄດ້ແບບພໍຄ່າວໆກ່ອນແລ້ວ ຄ່ອຍມາເກັບລາຍລະອຽດຕາມຫລັງ
- o ໃຫ້ຕອບສະໜອງຕາມສອງຫລັກການ Reuse: Consumer Reuse ແລະ Producer Reuse

🦫 ຫລັກປະຕິບັດອື່ນໆ

- Consumer Reuse
 - 1. Component ທີ່ກຳລັງພິຈາລະນາມີຂໍ້ມູນຕາມທີ່ຕ້ອງການບໍ່
 - 2. ຖ້າຕອ້ງມີການດັດແປງ component, ການດັດແປງນັ້ນຈະຄຸ້ມຄ່າຫຼືບໍ່ ປຽບທຽບກັບການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່
 - 3. Component ດັ່ງກ່າວມີເອກະສານປະກອບມາໃຫ້ຢ່າງຄືບຖ້ວນບໍ່
 - 4. Component ດັ່ງກ່າວມີຂໍ້ມູນຊຸດທິດສອບທີ່ສືມບຸນໃຫ້ມານຳຫຼືບໍ່

🦫 ຫລັກປະຕິບັດອື່ນໆ

- Producer Reuse
 - 1. ສ້າງ component ໃຫ້ເປັນກາງຫລາຍທີ່ສຸດ ໂດຍການກຳໜິດຊື່ຕົວປ່ຽນ ຫຼື ເງື່ອນໄຂໃຫ້ຊອດຄ່ອງກັບລະບົບວຽກທີ່ມັນຮັບຜິດຊອບ
 - 2. ກຳໜົດ Interface ຂອງ component ໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ສົມບຸນທີ່ສຸດ
 - 3. ຄວນບອກຂໍ້ຜິດພາດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂໄວ້ດ້ວຍ
 - 4. ຊື່ຕົວປ່ຽນຄວນສື່ຄວາມໝາຍຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ໄດ້ງ່າຍ
 - 5. ຄວນເຮັດເອກະສານສະແດງໂູຄງສ້າງຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ algorithm
 - 6. ຈັດເກັບສ່ວນຕິດຕໍ່ລະຫວ່າງ component ກັບສ່ວນຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມ ຜິດພາດໄດ້ຕ່າງຫາກ ເພື່ອການແກ້ໄຂທີ່ງ່າຍຂື້ນ

- ເປັນເອກະສານສະແດງລາຍລະອຽດຂອງໂຄດທັງໝົດຂອງຊອບແວຣ໌ ແລະ ລວມໝາຍເຫດຂອງໂປຣແກຣມນຳ ເຊັ່ນ:
- Header Comment Block
 - ເປັນການຂຽນໝາຍເຫດໄວ້ໃນສ່ວນຫົວຂອງໂປຣແກຣມ, ເປັນສ່ວນສະແດງທີມາ ຸ ໜ້າທີ່ ແລະ ການໃຊ້ງານໂປຣແກຣມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:
 - ຊື່ໂປຣແກຣມ ຄວນສື່ຄວາມໝາຍຢ່າງຊັດເຈນ
 - 2. ຊື່ໂປຣແກຣມເມີ ຊຶ່ງລວມທັງເບີໂທລະສັບ, e-mail address ນຳ
 - 3. ໜ້າທີຂອງໂປຣແກຣມ
 - ວັນທີຂຽນ ໂປຣແກຣມແລ້ວ ແລະ ວັນທີປັບປຸງ ລວມທັງຊື່ຫຼືໝາຍເລກລຸ້ນຂອງໂປຣ ແກຣມດ້ວຍ

 - 5. ຄວາມສຳຄັນຂອງໂປຣແກຣມ6. ວິທີໃຊ້ຂໍ້ມູນ, algorithm ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມການເຮັດວຽກ

- Header Comment Block
 - ນອກຈາກນັ້ນໂປຣແກຣມເມີສາມາດອະທິບາຍລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມໄດ້ດັ່ງນີ້:
 - 1. ຊື່ແລະຊະນິດຂໍ້ມູນຂອງຕົວປ່ຽນ
 - 2. ອະທິບາຍ algorithm ແລະ ການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດ ຂຶ້ນພໍ່ສັງເຂບ
 - 3. ສະແດງຂໍ້ມູນນຳເຂົ້າແລະຜົນລັບທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ
 - 4. ວິທີທຶດສອບໂປຣແກຣມແລະວິທີການໃຊ້ງານໂປຣແກຣມ
 - 5. ວິທີຂະຫຍາຍຂິດຄວາມສາມາດຂອງໂປຣແກຣມ

🦴 ການເຮັດເອກະສານພາຍໃນ

o ຕົວຢ່າງ: Header Comment Block

PROGRAM SCAN: Program to scan a line of text for a given character. PROGRAMMER: Tantika Kokpho (02-7896543 / kokpho@hotmail.com)

CALLING SEQUENCE: CALL SCAN(LENGTH, CHAR, NTEXT)

where LENGTH is the length of the line to be scanned; CHAR is the character sought. Line of text is passed as array NTEXT.

VERSION 1: written 10 October 1989 by Tantika Kokpho.

REVISION 1.1: 11 November 2000 by Tantika Kokpho to improve searching algorithm.

PURPOSE: General-purpose scanning module to be used for each new line of text, no matter the length. One of several text utilities designed ot add a character, change or delete a character.

DATA STRUCTURES: Variable LENGTH - integer

Variable CHAR - character

Array NTEXT - character array of length LENGTH

ALGORITHM: Reads array NTEXT one character at atime; if CHAR is found, position in NTEXT returned in variable LENGTH; else variable LENGTH set ot 0.

- ໝາຍເຫດສ່ວນອື່ນໆຂອງໂປຣແກຣມ
 - ຂຽນໝາຍເຫດກຳກັບແຕ່ລະສ່ວນການທຳງານຂອງໂປຣແກຣມໂດຍຕະຕ້ອງຂຽນລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນເຂົ້າໃນໄດ້ງ່າຍ
 - ບໍ່ຄວນຂຽນຊຳ້ ໃນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ

```
ໝາຍເຫດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
/*Increment j */
J=j+1;
```

```
ໝາຍເຫດທີ່ຖືກຕ້ອງ
/*set counter to read next case */
J=j+1;
```

- ຕັ້ງຊື່ຕົວປ່ຽນໃຫ້ສື່ຄວາມໝາຍຊັດເຈນ
 - Label ແລະ ຊື່ຕົວປ່ຽນຄວນສື່ຄວາມໝາຍ, ສາມາດຈຳແໜກຄວາມແຕກຕ່າງ
 ແລະ ບໍ່ຄວນຕັ້ງຊື່ຊ້ຳ
- ຈັດຮູບແບບໂຄດ ແລະ ໝາຍເຫດໃຫ້ອ່ານງ່າຍ
 - ການຈັດຮູບແບບແລະຕຶກແຕ່ງຂໍ້ຄວາມໂຄດຈະຊ່ວຍໃຫ້ອ່ານໝາຍເຫດໄດ້ງ່າຍ, ບໍ່ປືນກັບປະໂຫຍກຄຳສັ່ງຂອງໂຄດ
- ເຮັດເອກະສານປະກອບການໃຊ້ງານຂໍ້ມູນ
 - ການກຳໜົດຊະນິດຂອງຂໍ້ມູນໃຫ້ກັບຕົວປ່ຽນ ຫຼື ການຈັດໂຄງສ້າງຂ້ມູນ ແລະ ການເອິ້ນໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຄວນໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ

- ເປັນການອະທິບາຍລາຍລະອຽດຂອງລະບົບ
- ຄວນມີແຜນພາບ ຫຼືແບບຈຳລອງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂຄງສ້າງຂອງໂປຣ
 ແກຣມ ຫຼື component, ການຮັບ-ສິ່ງຂໍ້ມູນລະຫວ່າງຄອມໂພເນັ້ນ,
 ຄວາມສຳພັນຂອງຄອມໂພເນັ້ນທັງໝົດ
- ສ່ວນປະກອບຂອງເອກະສານພາຍນອກມີດັ່ງນີ້:
 - ອະທິບາຍບັນຫາ
 - o ອະທິບາຍ algorithm
 - ອະທິບາຍຂໍ້ມູນ

ຂະບວນການຂຽນໂປຣແກຣມ

🦴 ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃນຕໍ່ບັນຫາ

ແມ່ນການວິເຄາະວຽກທີ່ຈະເຮັດ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ນັກຂຽນໂປຣແກຣມ
 ຈະໃຊ້ Flowchart ຫຼືແຜນພາບອື່ນໆ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈຳລອງ
 ລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງວຽກ

🦴 ວາງແຜນແກ້ໄຂບັນຫາ

ເປັນການອອກແບບວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຜ່ານການວິເຄາະມາແລ້ວ

🦴 ດຳເນີນການຕາມແຜນ

🥎 ທິບທວນ